

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw
(druk nr 373)**

Przedłożona Senatowi ustawa o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw została uchwalona przez Sejm w dniu 2 marca 2007 r. Projekt ustawy został wniesiony do Sejmu przez Radę Ministrów.

Istotną zmianą wprowadzoną do projektu przez Sejm, było nieuwzględnienie rządowej propozycji usunięcia z ustawy – Kodeks postępowania karnego art. 55 zawierającego możliwość wniesienia samodzielnie przez pokrzywdzonego aktu oskarżenia w sprawie o przestępstwo publiczno- skargowe.

Ustawa reguluje dwie zasadnicze kwestie. Pierwszą z nich jest zagadnienie podległości służbowej prokuratorów. Drugą, poważne zmiany Kodeksu postępowania karnego, dotyczące zasad prowadzenia postępowania przygotowawczego.

W art. 1 w pkt 2 ustawy nowelizującej znalazły miejsce dwa nowe artykuły 8a i 8b. Przepisy te ustanawiają kolejne (obok wskazanych w art. 8 ust. 2-5) formy w jakich prokurator przełożony może wpływać na czynności podejmowane przez prokuratora mu podległego. Są to: uprawnienie do zmiany lub uchylecia decyzji prokuratora podległego oraz uprawnienie do przejęcia każdej sprawy prowadzonej przez prokuratora podległego i wykonywanie każdej z jego czynności.

W tym samym kierunku zmierzają zmiany zawarte w art. 1 pkt 5, wprowadzające nowy art. 17a. Ograniczają one niezależność prokuratorską w ten sposób, że uprawniają do wydawania poleceń co do treści przeprowadzanych czynności, nie tylko przełożonych ale również prokuratorów pełniących w jednostkach prokuratury funkcje administracyjne (dyrektorów biur, naczelników wydziałów, kierownikom działów).

Ustawa określa kompetencje zastępców kierowników jednostek prokuratury, a także to, kto jest dla danego prokuratora prokuratorem bezpośrednio przełożonym. Zawiera nowe upoważnienia do wydania aktów wykonawczych dotyczących określenia regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz zakresu działania sekretariatów i innych działów administracji w tych jednostkach.

W części ustawy zmieniającej Kodeks postępowania karnego do najważniejszych zmian należy zniesienie prokuratorskiego nadzoru instancyjnego i przekazanie kontroli odwoławczej (generalnie) do właściwości sądu. Tylko w niektórych przepisach ustanawia się organem odwoławczym prokuratora bezpośrednio przełożonego albo prokuratora nadrzędnego.

Nowelizacja niesie ze sobą zwiększenie obowiązków prokuratora w zakresie prowadzenia postępowania przygotowawczego zwłaszcza śledztw. Jednocześnie wprowadza zmiany pozwalające na rozszerzenie zakresu spraw, które będą mogły być prowadzone w formie dochodzenia. Te zmiany to na przykład: podwyższenie z 50 tysięcy do 100 tysięcy złotych kryterium kwotowego jako przesłanki prowadzenia dochodzenia oraz zniesienie obowiązku prowadzenia śledztwa w sytuacji, gdy czas prowadzenia dochodzenia przekroczy 3 miesiące.

Propozycje poprawek:

1. Proponuje się zmianę tytułu ustawy, który w obecnym brzmieniu nie oddaje zawartości merytorycznej ustawy:
  - w tytule ustawy po wyrazach "o prokuraturze" dodaje się wyrazy ", ustawy – Kodeks postępowania karnego";
2. W art. 1 w pkt 5 w dodawanym art. 17a w ust. 1 proponuje się dodać zdanie w brzmieniu: "Przepisy art. 8 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio."
Potrzeba takiej poprawki wynika z tego, że podmioty wskazane w tym przepisie uprawnione do wydawania poleceń prokuratorom nie są przełożonymi tych prokuratorów, natomiast uprawnienia przysługujące prokuratorom zgodnie z art. 8 np. żądanie sporządzenia uzasadnienia polecenia na piśmie albo prawo żądania zmiany polecenia przysługują wyłącznie w stosunku do poleceń prokuratorów przełożonych.
3. W art. 2 w pkt 6 po wyrazach "poza granicami kraju," dodaje się wyrazy "a także";
4. W art. 2 pkt 23 powinien ulec modyfikacji, ze względu na jego ścisły związek z art. 55 k.p.k., który nie został przez Sejm wykreślony. W tej sytuacji w ustawie Kodeks postępowania karnego powstaje luka, która czyni przepis art. 55 niewykonalnym. Należy

również rozważyć, z tego punktu widzenia, słusność wprowadzania zmiany w art. 659 k.p.k.

5. Ostatnia z budzących wątpliwości zmiana, zawarta jest w przepisie art. 3 ustawy nowelizującej. Brzmienie nowego przepisu art. 47 ust. 1a ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej powtarza brzmienie art. 47 ust. 1 zdanie drugie tej ustawy.

Proponuje się rezygnację z wprowadzania do art. 47 nowego ust. 1a, jako zbędnego.

Beata Mandylis

Główny specjalista ds. legislacji